

Z atlasu roślin DPN: NAPARSTNICA ZWYCZAJNA (DIGITALIS GRANDIFLORA)

Piękna i groźna.

Tak, w dwóch słowach można scharakteryzować tę roślinę. Z jednej strony lecznicza, z drugiej bardzo trująca. Być może dlatego doczekała się wielu nazw i

stała się bohaterką przesądów, np. jej obecność w ogrodzie ma odstraszać złe duchy. Na naparstnicę mówi się także: „Palce Wrózek”, „Lwia Paszcza”, „Dzwony Zmarłych”.

A dlaczego naparstnica? Jej kwiaty przypominają wielkością i kształtem naparstek. Z naukowego punktu widzenia wygląda to tak: nazwa rodzajowa *Digitalis* pochodzi z języka łacińskiego, oznacza naparstek i nawiązuje do kształtu kwiatów. Natomiast nazwa gatunkowa *grandiflorus* (łac.) znaczy wielkokwiatowy. Tak też wyglądają kwiatostany naparstnicy, kwitnącej od czerwca do lipca. Kwiaty są duże, zebrane w długie jednostronne grono. Kształt i wielkość kwiatów umożliwiają ich zapylanie przez trzmiele. Owocem jest jajowata torebka.

Na jednej z wysp Jeziora Ostrowieckiego w Drawieńskim Parku Narodowym znajduje się, znane od co najmniej lat 90. XX wieku, stanowisko **naparstnicy zwyczajnej (łac.: *Digitalis grandiflora*)**. Naparstnica zwyczajna jest gatunkiem rodzimym w naszej polskiej florz.

Naparstnica należy do rodziny trędownikowatych (*Scrophulariace*). Charakterystyczną cechą dla tego gatunku są jasnożółte kwiaty odróżniające ją od częściej występującej i bardziej znanej naparstnicy purpurowej, nazwanej tak od koloru kwiatów. Można spotkać też naparstnicę kwitnącą na biało, ale to rzadkość.

Naparstnica zwyczajna jest gatunkiem typowym dla ciepłych, świetlistych lasów

dębowych, prześwietlonych grądów oraz ciepłolubnych ziołorośli i muraw kserotermicznych, czyli zbiorowisk roślin porastających przede wszystkim nagrzane słońcem krawędzie dolin rzecznych.

Naparstnica podlega ochronie gatunkowej częściowej. W Polsce występuje w rozproszeniu. W górach sięga piętra kosodrzewiny. W północnej i zachodniej części Polski jest rzadko spotykana.

Jest rośliną wieloletnią, o pojedynczej łodydze z dużymi liśćmi dorastającej do 130 cm wysokości.

Liczebność populacji naparstnicy zwyczajnej znanej z jedyne go stanowiska w Drawieńskim Parku Narodowym wydaje się być stabilna. Rośliny te rosną pojedynczo lub w skupieniach dochodzących do kilkudziesięciu osobników występujących w różnym stadium rozwojowym.

Warto powtórzyć, że naparstnica jest zarówno rośliną leczniczą jak i trującą, dlatego nie wolno jej dotykać, a tym bardziej jeść.

Literatura:

1. *Atlas roślinności lasów*. L. Witkowska-Żuk. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2008.
2. *Rośliny chronione*. H. Piękoś-Mirkowa, Z. Mirek. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2008.
3. *Operat szaty roślinnej Tom I Flora*, Taxus i Klub Przyrodników, Świebodzin-Warszawa, 2013.
4. *Raport z kontroli stanowiska naparstnicy zwyczajnej w DPN w 2017*.

Data wydruku: 11.12.2017 16:25:09

Adres URL:

<http://dpn.pl/aktualnosci/390-z-atlasu-roslin-dpn-naparstnica-zwyczajna-digitalis-grandiflora-.html>